

Heemkundekring Jan uten Houte

LedenNieuwsBrief februari 2021 / 2a

Beste leden,

In deze LedenNieuwsBrief enkele gedichten over de Moeierboom met een mooie promotiefoto. De uitslag van de stemming wordt medio maart bekend gemaakt.

Daarbij nog informatie over de Carnavalstentoonstelling die momenteel in onze ExpoRuimte is ondergebracht. Deze blijft daar tot halfvasten. Tot die tijd kan men door de ramen foto's maken van deze tentoonstelling.

Deze kunt u met uw naam en emailadres opsturen naar beheer@janutenhoute.nl.

In de volgende LedenNieuwsBrief alle achtergrondinformatie over de sloop van ons meest cultuurhistorische, architectonische industriële erfgoed Tomado.

Moeierboom

Op naar het Europese podium

Uiteraard hebben jullie allemaal gestemd op onze Moeierboom, de mooiste Nederlandse boom van het afgelopen jaar. Toch bijzonder om als gemeente op de Europese kaart te komen.

De uitslag van de verkiezing zal medio maart worden bekend gemaakt.

Ter herinnering aan deze unieke bij 350 jaar oude boom hieronder enkele gedichten uit de bundel 'Gedichten en liedjes over en uit Etten-Leur, van Jos Martens op aangeven van Hans Bartels.

De oude boom

Wanneer begon zijn levensloop?
Hij weet het niet die oude boom.
Lang reeds houdt hij hier de wacht;
zijn eerste dag lijkt slechts een droom

Jaar in, jaar uit ging voort zijn groei;
steeds meer zon ving zijn volle kroon.
Massief en machtig werd zijn stam;
voor men'ge vogel 'n stille woon.

Toch staat hij nog, in weer en wind,
de trouwste wachter aller tijd.
'n Brok natuur, geen mensenwerk;
'n voorbeeld van standvastigheid.

de oude wacht ter aarde velt,
met bruoit geweld zijn lichaam splijt.
Vermoeid en stervend ligt hij dan daar;
hij was teveel voor deze tijd.

Moeierboom – song

Brommers in tinten beige en blauw
In geel en groen en ook in grauw,
Die staan er loeiende te staan
Hun motoren zijn nog aan.

Maar meestal staat men stom en stil,
Niemand die iets zeggen wil:
Ze roken traag hun sigaret,
Maar wacht eens even: opgelet!

'n Droom nog uit de grijze tijd,
waarin hij vredig ruisen kon
en geen geraas van druk verkeer
zijn fluisterlied ruw overwon.

Rondom hem verrees 'n industrie
en snel vervuilde zijn levens lucht.
Machines raasden om hem heen;
's welvaarts wrange vrucht.

Geen leeftijd ziet men hem nog aan;
verweerd, maar rustig staat hij daar.
totdat de mens, die plaats behoeft,
met slechts één wreed gebaar.

Anno

De ruiters, schrijlings op het zaal,
Gaan soms even aan de haal:
't gebrul verscheurt dan Ettens lucht.
Ja deze rijders zijn berucht.

Daar komt een meisje op 't trottoir
En al die kerels blikken
Van haar heupen tot waar
Haar zwarte hakjes klikken.